

[Oluf Pedersen.]

Venstreblad, „Aalborg Amtstidende“ for 8. Februar, hvori det hedder:

„Et fast Pengevæsen bestaar i, at man til enhver Tid kan købe det samme Kvantum Varer for det samme Antal Penge. Idealet er at skaffe et fast Værdimaal, som kan afløse Guldet. Guldet er udgaaet som den Verdensvare, hvorved alle andre Varer udmaalt. Der maa altsaa findes en anden Vare eller en Flerhed af Varer, som skal danne Grundlag for Pengeudstedelsen.“

Det, som her hævdes i „Aalborg Amtstidende“, er det, som vi har ønsket med det fremsatte Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var forleden Dag inde paa, at Pengesvingningerne skulde være naturlige som et Udslag for Konjunkturerne. Denne Paastand blev dog ikke opretholdt i Dag, og det er jo et Fremskridt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var nu inde paa, hvad Meningen kunde være med § 11 i vort Lovforslag, hvori det fastsættes, at der fra Bankens Side kan ydes et Laan til Statskassen, og hvad disse Penge da skal bruges til. I mit Svar til det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har jeg givet Udtryk for, at Statskassen under de nuværende Forhold kunde bruge disse Midler til en Udskydelse af Skatterne; man kunde jo ogsaa, hvis man havde haft en fornuftig Samfundsordning, hvor der ingen Skatter var, udbetale Pengene til Borgerne. Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen er jo meget sagkyndig, det har bl. a. givet sig Udslag i, at han under Valgkampen var i Stand til fuldkommen at nedstable sin Retsforbunds-Modkandidat. Jeg tror nu, det ærede Medlem skulde have nøjedes med at slaa ham ihjel derude, i alt Fald er det ikke nemt for os andre at forsvare Udtalelser, vi ikke har hørt; jeg betvivler, at de er fremsat saaledes, som det ærede Medlem fremsatte dem her; hvis de er det, vil jeg i alt Fald ikke sige god for dem.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen var inde paa den Tanke, at det var Guldbeholdningen, som sikrede Pengenes Værdi. Naar man ser det i Forbindelse med, at der ingen Guldindløselighed er, maa jeg sige, at det er en mærkelig Paastand. Det er ganske givet, at hvis Nationalbanken med den Guldbeholdning, vi har i Øjeblikket, vilde forøge Seddelmængden til det dobbelte, vilde det bevirke en stærk Prisstigning. Det vil det ærede Medlem næppe bestride. Og modsat, hvis man med den samme Guldbeholdning vilde halvere Seddelmængden, er

det givet, at det vilde bevirke en tilsvarende Prisforskydning. Den Fremstilling, at det er Guldbeholdningen, som giver Værdien af Pengene, er derfor ganske urigtig.

Men det er lige saa urigtigt, naar det ærede Medlem kom ind paa, at det, vi ved vort Lovforslag ønsker, er, at der skal laves Kunster med Pengene, saaledes at man laver om paa Maalet. Det er os, som ønsker, at Varernes Værdi skal være fast, at man ikke skal lave om paa selve Maalet. Det er det stik modsatte af det, det ærede Medlem gav Udtryk for.

For øvrigt er jeg overrasket over de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen fremsatte. Da man i sin Tid fra store Kredse i Befolkningen gik imod Parikronen, netop ikke vilde anerkende, at man skulde have en Guldkrone, erindrings jeg, at det ærede Medlems Parti indtog det efter min Opfattelse fornuftige Standpunkt at gaa imod Guldindløseligheden. Har Det radikale Venstre nu slaaet sig paa Guldet igen, eller hvordan skal man forstaa det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Udtalelser? Paa Forhaand vil jeg antage, at det ærede Medlem ikke har talt paa sit Partis Vegne.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen mente, at det Lovforslag, Retsforbundet har forelagt, ikke vilde have nogen Betydning med Hensyn til Valutakurserne. Naar det ærede Medlem har den Opfattelse, er han utvivlsomt uskyldig i den Vildfarelse, hans Parti har begaaet i sit Valgopraab. Selvfølgelig vil det, at man sikrer en stabil Værdi for de danske Varer, have Indflydelse paa Valutakurserne. Over for den Opfattelse, jeg her har gjort gældende, og som vi har givet Udtryk i vort Lovforslag, har man fra forskellig Side hævdet, at det var noget specielt dansk. Jeg maa gøre opmærksom paa, at den samme Opfattelse af, hvordan et Pengevæsen bør indrettes, som den, der er udtrykt i det af os forelagte Lovforslag, er gjort gældende af fremtrædende Nationaløkonomer fra de store Lande, jeg behøver blot at nævne Navne som Keynes, Fischer, den store svenske Nationaløkonom Cassel og den norske Professor Keilhau, der alle har givet Udtryk for det samme, som vi har gjort i vort Lovforslag: at man skulde tilstræbe et fast Prisniveau. Ud fra den Opfattelse, der er fremsat af disse fremtrædende Mænd, maa jeg mene, at det er ikke saa sikkert, man faar den saa eftertragtede Guldmonetfod, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente, at det, vi har ønsket og foreslaaet, var det samme som det, man i sin